

Intervju med Erik Pymay, intervjuperson nr 86

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:56:55

Datum: 2019-01-30

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Göteborg Stadsmuseum, Norra Hamngatan, Arkivet

Tid: 11:30 – ca 12.30

Intervju med Erik Pymay

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:05]: Så, då startar den. Då ska jag säga det först bara att det är den 30e januari 2019, och vi sitter här i biblioteket på Stadsmuseet i ett provisoriskt litet utrymme.

Talare 1 [00:00:19]: Skyddsrum.

Intervjuare 1 [00:00:20]: Ja, och ska göra en intervju för projektet Göteborg berättar, och det är jag som intervjuar, jag heter Marja Ågren, och jag ska intervjua dig som heter?

Talare 1 [00:00:27]: Erik Pymay.

Intervjuare 1 [00:00:30]: Ja, välkommen.

Talare 1 [00:00:30]: Tackar.

Intervjuare 1 [00:00:30]: Och då börjar jag med att fråga hur gammal du är?

Talare 1 [00:00:33]: Jag är 19, ska fylla 20 i februari, ja, så snart.

Intervjuare 1 [00:00:38]: Okej, ja, var är du född någonstans?

Talare 1 [00:00:40]: Jag är född på Östra sjukhuset, i Göteborg, ja, det är mer än det. Mina föräldrar kommer från, min mamma kommer från Polen, min pappa kommer från Pakistan, ja, men jag är själv uppvuxen i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:00:52]: Ja, var bodde de när du föddes?

Talare 1 [00:00:54]: De har bott hela, liksom hela min, ja, så länge jag lever har de bott i Kortedala, i, på samma gata, de har bara flyttat runt från lägenhet till lägenhet, två eller tre gånger.

Intervjuare 1 [00:01:06]: Jaha okej, bor de där fortfarande då?

Talare 1 [00:01:07]: Ja, vi bor fortfarande tillsammans också.

Intervjuare 1 [00:01:09]: Ja, just det. Har du några syskon?

Talare 1 [00:01:11]: Nej, ensam barn.

Intervjuare 1 [00:01:13]: Ja. Hur har du trivts i Kortedala?

Talare 1 [00:01:18]: Jag har trivts väldigt bra, jag har haft bra kompisar, jag har haft bra miljö att växa upp i. Sen kanske, sen känner jag väl att jag har haft lite tur med det, det kanske inte alla har haft, ja, men jag är väldigt nöjd, det har varit ett fint område. När jag var ung så var det väldigt, väldigt trevligt, och sen nu har jag ändå, ja nu spenderar jag mesta tids i centrala Göteborg, där jag pluggar och ja spenderar fritid, tränar.

Intervjuare 1 [00:01:43]: Just det. Vad var det som var bra när du var ung och sådär?

Talare 1 [00:01:49]: Allting var nära, jag hade min skola nära, jag hade dagis nära från början, dagis nära, skola nära, alla mina kompisar bodde på samma ställe, jag hade kulturgrejer som jag fick lära mig spela gitarr, det låg också nära, allting var, vi bodde väldigt nära våra spårvagnar, så jag kunde ta mig runt överallt i princip, hur jag ville, ja det var hur enkelt som helst. Jag fick också åka runt vart jag ville i princip sen jag var kanske 10, så det var kul.

Intervjuare 1 [00:02:22]: Mhm, gjorde du det då?

Talare 1 [00:02:23]: Ja, nej, jag höll mig ändå till mina småområden, men mina föräldrar kände väl att det ändå var så pass tryggt att gå hemifrån 100 meter till spårvagnen och åka till stan, om jag ville.

Intervjuare 1 [00:02:37]: Ja just det, men som du sa att vissa inte hade tur, hur tänker du då?

Talare 1 [00:02:40]: Ja men jag känner att mina föräldrar är ändå, de kanske inte är jättehögt utbildade, men de har ändå, ja de har ändå tagit hand om mig väldigt bra och på ett väldigt medvetet sätt, att de har, ja men man säger kanske att föräldrar inte borde över, vara överbeskyddande, så de var inte det, men de lämnade mig inte heller i sticket, de var alltid där för mig. Det kanske finns föräldrar som, ja som inte har tagit hand om sina barn, sen så finns det väl också föräldrar som, som bor i Korte, ja, som överallt i världen, men i Kortedala så är det väl, vi hade några grannar som var alkoholister, alkoholister, mm, alkoholiker, och ja, deras barn fick ju inte lika trevligt, även om de nu kanske har gått vidare från det så, ja, det var inte en jättetrevlig start för dem i alla fall.

Intervjuare 1 [00:03:28]: Nej, nej det är klart. Men märkte du av det liksom, om det var andra som inte, alltså om det var dina grannar där förstår jag ju att ni kanske märkte?

Talare 1 [00:03:39]: Ja men det, det var också min nära vän, så jag hade ändå lite inblick i det, så ja, så, sen fanns det väl lite fler historier att inte alla kanske fick den utbildningen de ville, kanske lärarna inte satsade, jag var lite av ett, ja, bra barn i skolan, jag lyssnade på lärarna och pluggade, så för mig har det ändå gått rätt bra, men många barn har kanske inte fått det stödet de behövde. Och jag tror lärarna i min skola var väldigt bra men de var ändå lite underresurserade så att säga.

Intervjuare 1 [00:04:17]: Mm, just det, du tänker, tänker du att det har att göra med just stadsdelen också så eller?

Talare 1 [00:04:21]: Jag vet inte, jag har ju upplevt bara min stadsdel som ung, och ja, jag kan inte jämföra det med andra, men jag känner att det inte var jättebra i just den stadsdelen.

Intervjuare 1 [00:04:34]: Mm, just det. Det ligger, det gränsar till Bergsjön eller hur, och det har ju klassats av och till som ett såhär utsatt område?

Talare 1 [00:04:41]: Ja, exakt, och jag känner att jag, vi bor ju i Norra Kortedala också, så vi bor verkligen, jag bor en, det går en väg bredvid mitt hus som är, som är verkligen, jag känner att det är gränsen mellan Kortedala och Bergsjön, så vi, vi var verkligen nära där och jag känner att min skola var också, var lika, ja lika utsatt som de i Bergsjön.

Intervjuare 1 [00:05:05]: Mm, just det, men hade ni kontakt liksom, märktes det att det var en gräns mellan Kortedala och Bergsjön?

Talare 1 [00:05:09]: Nej det var många av mina kompisar, nu har inte jag, jag har många, jag har många klasskamrater som blev nu kriminella, sitter bland annat i fängelse, redan, så det är astragiskt, men de hade, de hade väldigt bra kontakt med folk från Bergsjön, så det var, ja det var i princip samma område, det var inga gränser.

Intervjuare 1 [00:05:28]: Mm, men tyckte du att det kändes, jag tänker på det här liksom om en stadsdel har ett rykte eller en, fått en stämpel på sig eller så, märkte du det?

Talare 1 [00:05:40]: Ja, jag har ju, jag gick i Utmarksskolan och den klassificerades som, någon gång, som den värsta skolan i Göteborg, liksom jag vet inte vad det var för statistik de baserade det på, men det var i alla fall, det skulle vara den värsta skolan i Göteborg. Men jag gick sen vidare till Mikael Elias, ligger väldigt nära, och det har en representation av en väldigt bra skola, så, men där var jag ändå, när jag berättade var jag kommer från, jag sa inte att jag var från Kortedala för att det är inte så jättekänt, jag sa att jag kommer från Bergsjön för det var lite roligare, det hade rolig klang till det, så då, jag hade väldigt bra kompisar på Mikael Elias, men det var, vi skrattade väldigt mycket åt, ja, jag kommer från Bergsjön, liksom, jag är kriminell, så det var väldigt, ja, det påverkade mig inte negativt, men när jag tänker på det i efterhand så är det ändå, det är lite hemskt att man är, direkt ses som kriminell bara för att man kommer från ett visst område.

Intervjuare 1 [00:06:38]: Mm, ja det är klart.

Talare 1 [00:06:43]: Men ja för mig så, jag klarade mig väldigt bra, det gjorde jag, men jag tror att inte alla har den turen.

Intervjuare 1 [00:06:48]: Nej, just det. Finns det någonting som du känner skulle önskat gjorts annorlunda?

Talare 1 [00:06:54]: Jag vet inte, jag är inte, jag kan inte pedagogik och sånt och jag kan inte alla riktigt, ja, jag vet inte exakt hur ekonomin är fördelad och varför den är fördelad så som

den är, men jag känner att kanske man borde investera mer i utsatta områden som Bergsjön, Kortedala, för att i längden så kommer det väl spara pengar för samhället.

Intervjuare 1 [00:07:17]: Mm, just det. Men var låg Mikael Elias?

Talare 1 [00:07:19]: Mikael Elias ligger här på Norra Hamngatan heter den, eller är det Postgatan?

Intervjuare 1 [00:07:25]: Ja, det här är Norra Hamngatan.

Talare 1 [00:07:25]: Ja, jag tror att det antingen är Norra Hamngatan eller Postgatan, det ligger precis runt hörnet, så det var.

Intervjuare 1 [00:07:30]: Mm, när började du där sa du?

Talare 1 [00:07:32]: 2015.

Intervjuare 1 [00:07:35]: I vilken årskurs var du då eller var det efter?

Talare 1 [00:07:40]: Nej det är gymnasiet.

Intervjuare 1 [00:07:40]: Det är gymnasiet, jaja.

Talare 1 [00:07:41]: Så från nian, tills nian gick jag i Utmarksskolan och, och ja, efter nian så flyttade jag från, från orten till centrala Göteborg.

Intervjuare 1 [00:07:53]: Mm, just det, vad kom det sig att det blev just Mikael Elias?

Talare 1 [00:07:56]: Det var, jag gick endast efter rykte och det som hade högst antagningspoäng, så det var lite av en, ja det var kanske ett dåligt val som att jag, ja jag var inte jätteinformerad, jag gick efter, jag gick endast efter betygen, så jag kände bara att jag ville komma dit, var högsta spärren.

Intervjuare 1 [00:08:15]: Jaja, men trivdes du?

Talare 1 [00:08:17]: Ja, det gjorde jag, det gjorde jag, sen så, det var en väldigt liten skolan, liten privat skola, men jag tyckte om det, sen kanske jag hade trivts mer om jag hade fått gå på en skola som Hvitfeldtska där det är mycket mer elever och man kan, ja man har större möjligheter, det fanns inte, det var inte mycket, Mikael Elias var inte aktiv på kårplanet känner jag, var inte mycket, ja det var inte mycket grejor som man kunde göra, och ja, jag hade kontakter med Hvitfeldtska och där kändes det som att det var, det var roligare, helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:08:48]: Mm, just det. Gick det elever från, var kom de andra eleverna från som gick på Mikael Elias?

Talare 1 [00:08:53]: Min klass var lite från, några från Torslanda, några från Örgryte, några

från, några från Hisingen, några från, ja jag hade, mina närmaste kompisar var från, en från Biskopsgården, en var från Örgryte, en var från Mölndal och en var från Älvängen, så det var.

Intervjuare 1 [00:09:12]: Mhm, väldigt blandat.

Talare 1 [00:09:12]: Ja, exakt. Men vi, vi trivdes rätt så bra, ja vi trivs fortfarande, vi håller fortfarande ihop, så det är kul.

Intervjuare 1 [00:09:21]: Ja, vad bra. Nu har vi ju varit inne redan på det, men vi har en fråga som är om Göteborg, om du upplever Göteborg som en segregerad stad?

Talare 1 [00:09:30]: Ja, det gör jag verkligen, och jag har ju liksom sett, jag har ju kommit från ena, ena polbiten till den andra, så liksom jag ser verkligen att det är helt olika världar, det, ja, det är verkligen det, och vissa, när jag pratar med mina kompisar som har, kanske inte kompisar men de som var, ja, klasskamrater, de som aldrig har kommit ut ur Kortedala, de vet knappast om hur det ser ut i andra delar av Göteborg, eller liksom de har ju varit där, de ser att det är fina villor och det är fint, men de, nej de har inte liksom sett, det är en sån kulturell skillnad, men det är verkligen, det är verkligen två, två olika länder. Det känner jag.

Intervjuare 1 [00:10:15]: Vad tänker du om det liksom?

Talare 1 [00:10:17]: Jag känner att det, det är ju dåligt, för att, jag tror att det finns fina grejor i Kortedala, och det finns liksom fina grejor i resten av Göteborg, och jag tror att vi hade fått ut mycket om de skulle kunna blandas lite, det tror jag att båda, och sen så kanske det hade tagit ut, jag ser också dåliga grejor med centrala Göteborg och södra Göteborg, jag tror att, ja jag tror att helt enkelt alla hade fått ut någonting på att ha lite av en integration med de här två världarna.

Intervjuare 1 [00:10:46]: Mm, har du någon ide om hur det skulle gå till?

Talare 1 [00:10:49]: Det har jag inte, jag är så dålig, jag ser bara problem, men jag ser inte lösningar, men jag tror att det finns, jag tror starkt på att det finns lösningar. Jag vet inte, kanske om vi skulle försökt få unga människor att träffas och leva med varandra, så, jag tror att om man är, jag vet inte om tonåringarna skulle kunna leva med varandra för att redan där är det väldigt olika världar, men, men när man är riktigt liten, kanske spela fotboll tillsammans, eller ja, något sånt, tror jag, integrationsprojekt.

Intervjuare 1 [00:11:27]: Mm, men upplever du att det var andra i din vänskrets eller grannskap som liksom gav upp?

Talare 1 [00:11:35]: Ja, jag har många kompisar som har, jag har några som har fallit för droger, andra som har, ja lite gett upp på hoppet på att få ett bättre liv, som försöker bara överleva där, där de är just nu, vilket jag, jag känner själv att jag borde, jag borde ta tag i dem och försöka liksom dra ur dem ur det, men det känns lite hopplöst med det, för att vara ärligt.

Intervjuare 1 [00:12:00]: Mm, det är ett stort ansvar för en.

Talare 1 [00:12:02]: Mm, exakt, exakt, och det kan vara över mitt huvud, jag känner att man måste börja redan från början, alltså börja redan när de är unga.

Intervjuare 1 [00:12:10]: Mm, jo men som sagt, nu har vi gjort över 80 intervjuer och vi frågar den här frågan och alla är medvetna om det och alla är medvetna om att det är ett problem, men, men det är väldigt svårt.

Talare 1 [00:12:22]: Det är ett problem, det är därför det är ett problem, man kan inte lösningen.

Intervjuare 1 [00:12:27]: Nej, precis, men någon, alla vill ju att det ska lösas, så någonting borde ju gå att göra.

Talare 1 [00:12:31]: Jo, jo, jag känner att om alla skulle samarbeta, då finns det väl ingenting man inte kan uppnå.

Intervjuare 1 [00:12:38]: Mm, nej, sant. Ja, men, vad tänkte jag på, nu ska vi se, du bor fortfarande, du har bott liksom, du har inte flyttat in till stan när?

Talare 1 [00:12:49]: Nej, nej jag bor, jag bor med mina föräldrar i Kortedala, och ja, vi trivs, vi trivs jättebra, men sen så är mina föräldrar väl lite, ja de tycker inte om det som händer i Kortedala, de känner väl att kanske, ja det går inte åt rätt håll. Sen vad de menar med det, det är väl deras grej, men ja, de tycker inte om det. Sen så hade de, de hade planer på att flytta ut till någonstans, min pappa jobbade på SKF han hade rätt så fina erbjudanden att flytta ut, men han och mamma känner att de vill flytta till Polen när de pensioneras, så de är rätt så nära till det, så de, istället för att, och jag får väl flytta på egen hand ut därifrån när jag känner. Men ja, men jag pluggar och under min pluggtid, under min tid som jag studerar så är det väldigt bra förhållanden att leva i.

Intervjuare 1 [00:13:45]: Mm, vad gör din mamma?

Talare 1 [00:13:46]: Min mamma är dagisfröken.

Intervjuare 1 [00:13:49]: Mm, i?

Talare 1 [00:13:49]: I Kortedala, så hon har väldigt nära till jobbet, så ja, men hon trivs, hon har hela sitt liv gillat barn, så ja, jag känner väl att hon är en rätt så bra småbarnspedagog.

Intervjuare 1 [00:14:01]: Ja, vad bra. När kom de till Sverige?

Talare 1 [00:14:04]: De, jag har faktiskt inte superbra koll, men jag vet om att det var någonstans kring, de träffades först, jag tror min pappa bodde i Sverige tidigare, och han har rest runt i hela världen, han började, jag kan börja med att säga en kort historia om honom.

Intervjuare 1 [00:14:22]: Ja visst.

Talare 1 [00:14:22]: Han började, han föddes i Kenya, han åkte ut, det var under apartheid, så mina föräldrar är riktigt gamla, han åkte till Frankrike för att plugga, och sen, ja han studerade någonting med datorer, jag har inte koll på det, han pluggade och så jobbade han och så flyttade han till Montreal i Kanada, och sen någonstans i Amerika, och sen tillbaka till Norge och åkte runt i Europa tills han för 30 år sen kom till Sverige och så har han jobbat i 30 år i SKF, och sen kanske efter 10 år så åkte han av någon anledning till Polen, där han träffade min mamma, och så tog han med henne till Sverige, och så har de bott här. De har kanske bott här ett år längre än vad jag lever, så de har väl bott här 21 år nu. Så ja.

Intervjuare 1 [00:15:13]: Mm, men de har trivts då?

Talare 1 [00:15:17]: Ja, ja, eftersom de är kvar trots allt, så ja, de har ju kunnat flytta, men de, alltså det var ingenting fel på vår, på min uppväxt och på förhållanden hemma, så vi har alltid tyckt om (?).

Intervjuare 1 [00:15:32]: Mm, vad är hemma för dig då?

Talare 1 [00:15:36]: Ja, det är väldigt, det där är en svår fråga.

Intervjuare 1 [00:15:38]: Ja.

Talare 1 [00:15:39]: Ja, jag är, hemma är väl, jag har hört någonstans att hemma är där man känner sig trygg eller något sånt, så jag känner mig väl trygg lite överallt, men jag känner mig kulturellt så är jag väl mest samhörig med Polen, min mamma har, ja, min mamma lärde mig polska och jag är katolik, går till kyrkan och sånt, så jag är väldigt, jag är väldigt fast bunden till Polen, till mina rötter. Jag spenderar somrarna och vintrarna och större och mindre lov i Polen med min familj och min släkt där, så, ja, jag känner mig väl mest såhär från Polen, men sen, å andra sidan så känner jag väl att Polen inte riktigt känner samma sak till mig eftersom jag har ju fått min pappas utseende, så varje gång jag kommer, jag pratar polska lika bra eller bättre än polacker, de flesta av dem, så när de ser mig första gången så känner de att vem är den här killen, så börjar jag prata polska med dem och liksom deras hakor bara, så det är alltid häftigt att göra det. Men, nej men jag känner väl att, jag känner väl att jag älskar Polen, Polen kanske inte älskar mig lika mycket. Så, det är inget problem för mig men det kan väl göra en lite ledsen ibland.

Intervjuare 1 [00:16:53]: Mm, det kan jag förstå. Men Sverige då, hur är det med det?

Talare 1 [00:16:56]: Ja men Sverige, jag har ju växt upp här och, ja, jag har ju mina vänner här och det här är ändå landet som, ja, jag, jag är väl, nu, ordet ut, men jag är väl astacksam för allting som Sverige har gjort för mig och jag känner mig att jag, jag känner att jag är skyldig Sverige att ge tillbaka, för det, ja, det är väl lite av ett fosterhem för mig, som är väldigt bra fosterhem, som har, ja.

Intervjuare 1 [00:17:29]: Men jag menar, du är född i Sverige så du är ju liksom, du hör ju till, eller känner du?

Talare 1 [00:17:34]: Jo men jag har liksom, men det är också att jag har växt upp i ett område

där, där man inte, jag har inte kunnat stöta på något, någon riktigt svensk kultur, ända tills jag var 15 och kom till Mikael Elias, kom ut till resten av Göteborg, så jag har inte, jag kan inte säga att jag har levt, växt upp i ett kulturellt Sverige, mer av ett geografiskt. Och ja, jag har ju fått, jag har fått en gratis skola, utbildning och vård och så, det är på det planet som jag är, som jag är tacksam för Sverige. För annars har jag nog tyvärr inte upplevt det, så bra som jag borde. Där är jag nog mest enbart polsk och lite pakistanier, men ja, tyvärr så, så kan man inte säga att jag är så jätte, jättesamhörig.

Intervjuare 1 [00:18:28]: Mm, just det. Men har du kontakt med din pappas släktingar någonting eller?

Talare 1 [00:18:33]: Ja, fast de, ja de bor alla i Amerika och Kanada, vi har åkt dit några gånger, de har kommit hit några gånger, det är väldigt, jo, jag är väldigt nära med hela min släkt, så vi håller kontakten bra. Det, ja, det är väldigt, vi är väldigt tajta allihop.

Intervjuare 1 [00:18:50]: Mm, du låter lite som en världsmedborgare?

Talare 1 [00:18:54]: Ja, lite så. Lite kosmo är jag ändå, men ja, men jag känner mig att jag, ja, jag ser mig, jag ser mig själv mest som en polsk bonde, för att hela min släkt kommer från en by 100 kilometer från Warszawa, så det, ja, det är mest, det är så jag ser på mig själv.

Intervjuare 1 [00:19:18]: Mhm. Hur ser du på, vart tänker du vidare?

Talare 1 [00:19:22]: Vidare, jag pluggar ju nu, så jag vill bli ingenjör, det är planen i alla fall, om inte jag blir utskickad, men ja någon form av ingenjör, och sen så har jag inte planerat så långt framåt. Jag vill hjälpa, jag är lite av en miljöentusiast, så jag vill väl rädda världen på något sätt, med det lilla jag kan bidra, och ja, hur det exakt kommer hända, det vet jag inte, jag vet dock att jag vill resa, rätt så mycket, jag har väl lite av en plan att resa runt så mycket jag kan och sen spendera den sista delen av mitt liv i Polen kanske.

Intervjuare 1 [00:19:57]: Mm, mm.

Talare 1 [00:19:58]: Men ja, men det, ingenting står fastspikat, just nu vill jag bara klara av, överleva studierna, och ja, då får man se.

Intervjuare 1 [00:20:06]: Mm. Är det någon inriktning där som har med miljö att göra eller?

Talare 1 [00:20:11]: Nej, det är industriell ekonomi, så det är lite, men jag tänker mig lite att jag kanske försöker komma in på något företag som arbetar med miljöfrågor, försöka utveckla teknologier som förbättrar haven, speciellt, jag brinner extra mycket för hav, så ja, någon form av, vatten, ja, hydroenergi eller något sånt.

Intervjuare 1 [00:20:33]: Ja, just det.

Talare 1 [00:20:34]: Det vill jag vara med och hjälpa till.

Intervjuare 1 [00:20:35]: Ja, vad bra.

Talare 1 [00:20:37]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:38]: Hur kommer det sig att du brinner för hav?

Talare 1 [00:20:40]: Det är min, jag har en kusin, en, en väldigt nära kusin, som är, han är 14 år äldre än mig men har inspirerat mig väldigt mycket, han är seglare, scubadykare, äventyrare generellt, så ja, jag dyker själv och, ja när jag var liten så tog min farsa mig och lärde mig simma, och ända sen jag var liten så har jag simmat rätt mycket, så först så simmade jag på simskola sen simmade jag på simklubb och tävlade lite, men så, ja, så la de ner vår klubb, så det var ju hemskt, men så jag har inte haft kontakt med vattnet på ett lika strukturerat sätt numera, att jag åkt till Askim och hoppat i och gjort min grej, men jag försöker komma in i det igen, så liksom lite simmandet, simmande och ja, jag tycker att det är asfint och asspännande att haven står ju för 70 procent av allt på jorden, och de är utforskade till 10 procent, och det är verkligen, verkligen, jag tycker att det är en framtid som ja, folk siktar på stjärnorna och månen, men missar så mycket på jorden, som inte har utforskats.

Intervjuare 1 [00:21:52]: Mm, just det. Var låg den där simklubben då?

Talare 1 [00:21:55]: Det var Katrinelund, i Gamlestan, så, men de hade, det blev några, någonting i budgeten som, ja den blev inte helt nerlagt men de flyttade den till Angered, till en simhall där, och där var, det var så att, hm, simbassängen var kanske en meter djup, så det var inte jättetrevligt att simma där, eftersom om man, ja, om man ville göra någonting häftigare så skrapade man benen i botten liksom, så det var, ja, det blev väldigt tråkigt, väldigt snabbt.

Intervjuare 1 [00:22:27]: Ja, var du sån här simma fort?

Talare 1 [00:22:27]: Ja, simma fort, simma fort, exakt.

Intervjuare 1 [00:22:31]: Men om du skulle börja med det nu?

Talare 1 [00:22:30]: Ja, jag gör det, jag har försökt komma igång med det och börja träna och, fast jag simmar mest för mig själv, jag simmar nu själv så jag får inte någon guide av någon tränare, utan jag kollar på youtubeklipp och försöker härma liksom, det.

Intervjuare 1 [00:22:47]: Ja, just det, mest för din egen skull.

Talare 1 [00:22:49]: Ja, jag tränar för att vara hälsosam.

Intervjuare 1 [00:22:50]: Ja just det, var är det någonstans då?

Talare 1 [00:22:51]: Vallhalla, jag tränar på Friskis, de har en nice deal med Vallhalla att man kan gå och träna där också, så det är jättebra.

Intervjuare 1 [00:22:59]: Ja, vad bra. När du rör dig i stan, hur tar du dig fram då?

Talare 1 [00:23:00]: Alltid spårvagn, det, som sagt, jag bor väldigt nära spårvagnarna, jag tycker att de har fungerat fantastiskt, även om många har klagat på kollektivtrafiken i Göteborg så jag känner att den har alltid fungerat jättebra. Sen så är det väl, det kan vara lite av ett, av en fördel att bo där jag bor i Kortedala för att jag har, jag spenderade mycket tid i Askim förra året, och där var det, där såg jag att det var verkligen svårt att ta sig fram alltså, det var inte, om inte spårvagnarna, då fungerade kanske bussarna inte lika smidigt, de kommer inte jätteofta, det var kanske inte svårare att ta, men de kom alltid, man tog sig alltid fram, det var bara att planera lite i förväg.

Intervjuare 1 [00:23:45]: Just det.

Talare 1 [00:23:46]: Ja, så spårvagnarna är verkligen, en bra grej.

Intervjuare 1 [00:23:49]: Ja [skrattar 00:23:49] , men hur kom det sig att du var, eller vad gjorde du i Askim?

Talare 1 [00:23:52]: Hade flickvän som bodde där, så ja, så vi spenderade rätt så mycket tid där, så det var ändå, ja, det var bra.

Intervjuare 1 [00:24:02]: Och hur länge är det du har gått på Chalmers nu då?

Talare 1 [00:24:06]: Snart ett år, jag tog studenten förra sommaren, så jag körde direkt, så ett år, men jag har ändå planer på att, jag vill plugga väldigt intensivt, men jag har ändå planer på att göra rätt så mycket, jag vill göra, jag pluggar civilingenjör så det blir ju fem år minst, men jag vill kanske ta ett, mastern vill jag göra utomlands, det kommer kanske ta lite extra tid, och så vill jag åka på något utbytesprogram så, vi får se hur lång tid det kommer gå åt. Jag vill ju få, jag vill ju minska tiden, jag vill göra den så kort som möjligt, även om jag trivs på Chalmers vill jag ha det, jag vill göra det så effektivt som möjligt så jag kan gå ut i arbetslivet, men samtidigt så vill jag också, ja, uppleva och lära mig så mycket som möjligt, så.

Intervjuare 1 [00:24:53]: Ja, det låter klokt tycker jag.

Talare 1 [00:24:55]: Ja, jo, jo, man vill ju göra kloka grejor, men sen så blir det sämre i praktiken, ska gå ut och festa och göra dumma grejor.

Intervjuare 1 [00:25:03]: Ja, man måste få kanske pröva alla [skrattar 00:25:05] .

Talare 1 [00:25:05]: Jo, det är sant, det är sant, sen så kanske man inte kommer klara av att endast plugga i fem år i sträck.

Intervjuare 1 [00:25:14]: Precis, men känns det bra hittills?

Talare 1 [00:25:16]: Jaja, det, det är bra, Chalmers är en bra skola, om någon lyssnar här så rekommenderar jag det så.

Intervjuare 1 [00:25:25]: Ja, vad bra. Och där är det också från alla möjliga ställen?

Talare 1 [00:25:30]: Mm, ja men där är det inte bara från Göteborg och närliggande områden, där är det ju från hela Sverige och från, från ja från hela Sverige och från hela världen, så det är rätt så trevligt. Men ja.

Intervjuare 1 [00:25:43]: Mm, men vad är din känsla för Göteborg då?

Talare 1 [00:25:47]: Asskön stad, sen så ja, som sagt, det har ju sina värre och bättre sidor, men till exempel idag gick jag hemifrån och så såg jag det snöade så himla fint, så jag såg en fin natur, jag älskar snö, och jag kände att wow, det är så härligt, men sen så, ja, det händer ju både hemska grejor och bra grejor, det finns ju problem med, det var ju förra sommaren som de brände bilar, det är ju lite otryggt ibland, men samtidigt så, jag har alltid känt mig väldigt säker i Göteborg, det är liksom, det är mina områden verkligen, men jag förstår att inte alla upplever det så, så, för min del så är Göteborg perfekt, men jag känner att det kan ju förbättras för andras vägar också.

Intervjuare 1 [00:26:36]: Vad är, om du skulle säga tre bra saker med Göteborg?

Talare 1 [00:26:40]: Tre bra saker. Jag tycker att kollektivtrafiken fungerar bra, det är väl, det är kanske bara jag som tycker det, men det är väl det, sen så, ja nu måste jag tänka faktiskt, det var en jobbig fråga.

Intervjuare 1 [00:26:53]: Ja [skrattar 00:26:54] .

Talare 1 [00:26:54]: Hm, alltså dels så är det väldigt många kulturer som är samlade här, vilket ger ändå en nice feeling. Det bidrar till mycket gott. Nej en tredje... den är, svår, skulle jag kunna återkomma med en tredje grej lite senare, så jag får tänka på det.

Intervjuare 1 [00:27:20]: Självklart, du behöver inte, det är ingen, det är bra. Men vad tänkte jag på, finns det några platser i stan som du tycker extra mycket om eller?

Talare 1 [00:27:30]: Extra, ja men jag är naturmänniska så jag gillar ju den parken som är bakom Sahlgrenska till exempel, jag vet, jag minns inte...

Intervjuare 1 [00:27:35]: Botaniska där och?

Talare 1 [00:27:35]: Det är väl Botaniska men.

Intervjuare 1 [00:27:38]: Änggårdsbergen kanske?

Talare 1 [00:27:40]: Ja, exakt, ja exakt. Så ja, jag vet inte om det är Botaniska, hela grejen, men det är väl lite av, ja men om det är...

Intervjuare 1 [00:27:46]: Ja men det börjar som Botaniska och sen övergår liksom i...

Talare 1 [00:27:49]: Ja, exakt, så går det upp till ett naturområde, så det är det jag pratar om.

Intervjuare 1 [00:27:54]: Mm, mm.

Talare 1 [00:27:55]: Innerstan är väldigt fin, jag har, jag blev extra kär i Göteborg en gång, kanske sex år sen, det var i Järntorget, det var, det var innan jag började gymnasiet så jag hade inte riktigt koll på Göteborg så mycket, det råkade vara på vintern i, det var vid biografen Draken, så vi gick ut därifrån och så, jag vet inte vad jag gjorde men jag gick runt lite i stan av någon skum anledning, och så, det finns ju en kyrka där vid Järntorget som är, ja jag vet inte vad det är för kyrka, så bra koll har jag, men det är en allé som leder upp dit som är, det är lite uppförsläge, och det var nära julen nåt sånt, så det var många dekorationer det var många ljus som hängde, så det var, det var ju, det började bli lite mörkt så det var lite skymning, men ljust med snö, och den kyrkan som var intäkt i snö, och det var verkligen såhär film, filmscenario, det var verkligen, verkligen vackert, det var riktigt fint alltså, mm.

Intervjuare 1 [00:29:04]: Ja just det.

Talare 1 [00:29:05]: Se så, hela innerstaden är väldigt fin tycker jag, om man lär känna det, för tills, kanske inte förrän jag började gymnasiet så hade jag inte utforskat det lika mycket, så jag visste inte om vad Trädgårdsföreningen är, jag tycker att den är väldigt fin. Heden, där är ju väldigt kanske inte estetiskt fin, men det är ju någon stor idrottsplats där massa barn får idrotta, det är ju väldigt, väldigt positivt. Ja, så det. Sen så tycker jag att Kortedala, Bergsjön är väl det finaste, rent, ja det finaste området, även om det kanske inte sker så bra grejor där, det är ju Bergsjön, sjön, är ju en bergssjö som namnet antyder, och därifrån finns det en, det finns en utsiktsplats som jag tror inte, jag tror kanske 50 personer i Göteborg är medvetna om, det måste vara den finaste vyn över hela Göteborg som finns, det är verkligen, man ser över Utby och sen över innerstan, det är verkligen asfint. Så det finns verkligen pärlor i Göteborg som.

Intervjuare 1 [00:30:16]: Mm, härligt, det låter.

Talare 1 [00:30:16]: Ja, definitivt, man får utforska, bara.

Intervjuare 1 [00:30:20]: Precis. Har du varit tycker du liksom, du säger det då från 15 års ålder så har du upptäckt liksom innerstan och kanske andra områden också eller, hur?

Talare 1 [00:30:32]: Ja, jag har ju, man rör ju sig kanske mest från arbete till hemmet i mitt fall till plugget, så först så rörde jag mig väl, jamen när jag var liten så rörde jag mig endast i Kortedala så det har jag koll på väldigt bra, men sen i gymnasiet så rörde jag mig, ja hit till innerstan, så då fick jag väl bättre koll på ja, de här områdena, ända kanske till Stenpiren från operan, så ja, och nu när jag har börjat Chalmers så kan jag Lindholmen och Johanneberg rätt så bra och under tiden så har jag väl lärt känna bland annat Askim, där hade jag en flickvän, ja, Västra Frölunda, Mölndal, ja jag tror att jag har gått lite som i ett tv-spel där man utforskar kartan, så man börjar vid en punkt och så får man, jag tror jag har fått väldigt mycket ur det och jag tror jag har utforskat väldigt, även om jag har missat säkert stora delar, bland annat... Hisingen, har jag, jag kan bara Lindholmen och sen så går det inte mycket längre, men det, jag var inte ens medveten om att Hisingen var så stort, så det där, det finns säkert pärlor där att hitta.

Intervjuare 1 [00:31:54]: Ja, just det, är det något du är nyfiken på, något område?

Talare 1 [00:31:56]: Ja, Biskopsgården är jag, det ska vara ett ortenområde, så det vill man se ändå, hur det ser ut, och ja, nej, det är väl, Torslanda, Torslanda är ju, det var några, det var ju mycket folk från Torslanda i Mikael Elias, så jag vill ändå se hur det ser ut där. Och ja.

Intervjuare 1 [00:32:18]: Gjorde ni utflykter när du var barn i stan?

Talare 1 [00:32:21]: Nej när jag var barn så var det faktiskt inte mycket, vi åkte till, till skärgården, min mamma tycker om väldigt mycket skärgården så, så vi var ute på öarna en del, men annars så var det, vi höll oss väldigt mycket, nej när jag var barn så höll jag mig väldigt mycket i Kortedala, så det var, det var kanske enbart i, jag höll mig, nu var det så att jag åkte runt ändå i världen för mina föräldrar tycker om att resa, men, ja så jag fick väl utforska världen och Kortedala, men inte Göteborg.

Intervjuare 1 [00:32:58]: Mm, just det.

Talare 1 [00:33:00]: Ja, så Göteborg var lite, det var lite av ett mysterium för mig när jag var liten, vi kom, vi åkte ju till stan, till Brunnsplanen, kanske Avenyn ibland, men annars så var det, det var ju mystiskt i grunden, vilket jag har upptäckt nu, och fått uppleva och lära känna. Så.

Intervjuare 1 [00:33:20]: Är du göteborgare?

Talare 1 [00:33:22]: Det är jag, det känns, nej jag kan inte prata göteborgska dock, men ja, jag känner mig som göteborgare, speciellt i, när man är i Chalmers så är det många från andra delar i Sverige, då så är man stolt att man är göteborgare.

Intervjuare 1 [00:33:37]: Är det så?

Talare 1 [00:33:38]: Ja, ja det är verkligen så, verkligen så, och så säger man att man är bäst, ja bättre än Stockholm och Malmö i alla fall.

Intervjuare 1 [00:33:45]: Tycker du det då?

Talare 1 [00:33:46]: Ja, det är självklart. Sen så okej, Stockholm är väl finare, men Göteborg är bättre.

Intervjuare 1 [00:33:52]: Mm, för att?

Talare 1 [00:33:54]: Bara. Det bara är så liksom. Nej men det, nej jag gillar Göteborg, som sagt, det.

Intervjuare 1 [00:34:03]: Mm. Om du skulle få någon som kommer och hälsar på, vad visar du dem i stan då?

Talare 1 [00:34:07]: Jag har ju många släktingar så jag har lite praktik i det, då, ja jag visar runt dem i innerstan och ja Linné och alla fina små gator. Jag visar även Kortedala för jag känner att naturen där och utsikten är värda att se, så det är väl kanske 50 procent Göteborg, 50 procent bara Kortedala. Men om jag tar med mig, om jag visar släktingar, jag tycker om Universeum väldigt mycket, för det är ju, ja, när jag var liten så var det väldigt häftigt, det är ju häftigt fortfarande, de har gjort ett så fantastiskt arbete med att visa upp naturen, och olika biomer för barn, och för vuxna, antar jag, så jag visar väl museer, Naturhistoriska också, det gillar jag, såklart och ja, Liseberg, museer, Naturhistoriska, Universeum, såna grejor, det är väl det. Och södra skärgården, det är väl också en punkt på listan.

Intervjuare 1 [00:35:13]: Mm. Just det. Är det någon av öarna du?

Talare 1 [00:35:13]: Nej, min mamma gillar Vrångö, men jag ser ingen skillnad mellan den och de andra, sen så gillar jag, jag gillar ju som sagt havet, så det är fint alltihop.

Intervjuare 1 [00:35:25]: Mm. Och om du skulle övertyga någon att flytta till Göteborg, hur skulle du sälja in staden då?

Talare 1 [00:35:31]: Jag vet inte om jag skulle övertyga, för det, jag tror det är väldigt personligt att du gillar Göteborg, och det är lite, jag känner att man får komma hit och uppleva det själv och så får man se om man tycker om det. För jag tror att det finns många grejor som är, som man kan tycka om, men så finns det också grejor som man kommer inte tycka om. Och så får man se själv ifall, det, och välja.

Intervjuare 1 [00:35:56]: Mm. Om du nu ska flytta från Kortedala men ändå bo i Göteborg, var skulle du vilja?

Talare 1 [00:36:02]: Jag vet inte, jag har, en av mina närmaste kompisar kommer från Örgryte och han har hela tiden skrutit om hur fint det är, så man är ändå lite nyfiken, men samtidigt, jag vill ju bo nära Johanneberg, campuset, det vore ju det mest praktiska, så det vore i och för sig, nånstans kanske Örgryte, det är ändå nära, sen så rent, rent... realistiskt så skulle jag nog kanske flytta in hos någon kompis, så det spelar, det beror på helt enkelt vart kompisarna kommer bo. Men helst nära Johanneberg. Sen är det ju otroligt fint att bo där också, det är ju väldigt, jag har sett, jag har kollat på några lägenheter och de ser väldigt fina ut. Men samtidigt så finns det ju, det finns ju fina områden att bo i lite överallt, på Hisingen är det ju, de har ju byggt ut där nya lägenheter, det är väldigt fint, och ja, Örgryte, Skår, men det är väl inte möjligt för en student att bo där, men det är väldigt fint. Askim är ju riktigt fint, Hovås är ju fint, men Kortedala, är också fint, jag kanske inte ens skulle behöva flytta ut. Som sagt, jag trivs väldigt bra i Kortedala och ja, det är kanske inte lika fint estetiskt och så ligger väl inte värdet på lägenheter lika höga som i resten av Göteborg, men det är fortfarande fint tycker jag. Speciellt där vi bor.

Intervjuare 1 [00:37:38]: Mm.

Talare 1 [00:37:39]: Mm, det är väl lite hemområde.

Intervjuare 1 [00:37:41]: Ja, det är klart. Vad tänkte jag på, det var något jag skulle, oj nu försvann det... Ja. Jo, just det. Nej säg du.

Talare 1 [00:37:54]: Då kan jag säga tredje grej som jag tycker om Göteborg, det är ju fina hus lite, det finns väldigt olika arkitektur och eller fin arkitektur, så, eller fin, jag gillar den som sagt, jag kan ingenting om arkitektur, men jag ser en byggnad, jag tycker den är fin, så kallar det för fin arkitektur.

Intervjuare 1 [00:38:13]: Mm. Det jag skulle fråga var just det här, som du lite också varit inne på men om du, hur du ser liksom, tror du att Göteborg kommer finnas kvar för dig i ditt framtida liv eller?

Talare 1 [00:38:25]: Ja, jag tror definitivt, jag har så många vänner här som, vissa kommer, många av mina vänner kommer ju flytta ut, men många kommer också stanna kvar, så jag kommer definitivt komma tillbaka bara för att hälsa på dem, men även för att återuppleva lite av minnen. Sen så känner jag kanske att när jag var lite yngre så kände jag att det kanske inte var det bästa stället att uppfostra ett barn på, men när jag tänker efter så ser jag inget fel med det, det kan vara ett rimligt alternativ, det jag menar, det, ja det är bra skolor, lite kanske under, underbudgeterade men lärarna är ju bra och ja, det finns mycket möjligheter här, rent av, Gothia cup på somrarna, det, det är mycket som händer i stan, det kan vara bra för ett barn.

Intervjuare 1 [00:39:16]: Mm. Så du utesluter inte att bo i Göteborg i framtiden?

Talare 1 [00:39:19]: Nej, absolut inte, eller, jag utesluter inte på det sättet, jag vill ju bo lite överallt, men sen så jag är, jag kanske inte kan kalla mig själv för familjemänniska för jag har inte min egna familj än, jag har bara övre generationen över mig, men jag vill ändå att mina barn ska ha det så bra som möjligt och jag känner att det bästa är om de får växa upp på samma ställe, så man måste ändå hitta under åtminstone 20 år, nånstans och sätta sig. Så då vore Göteborg inte, inte det värsta stället. Sen kanske man blir lite uttråkad av att vara på samma ställe, hela sitt liv, men nej, men Göteborg är rent, pros versus cons, så är Göteborg väldigt högt på listan.

Intervjuare 1 [00:40:06]: Mm. Känner du till det här begreppet, eller vad tänker du om Göteborgsanda?

Talare 1 [00:40:13]: Ja, nej, jag har väl inte jättestor koll på det, men jag känner ju den.

Intervjuare 1 [00:40:20]: Ja, vad säger det dig liksom, eller vad tänker du på när man säger?

Talare 1 [00:40:23]: Jag vet inte, alltså jag tänker ju, för jag har ju upplevt Göteborg, när jag var liten så har jag upplevt Göteborg från Kortedalsidan som inte är så mycket som kanske Göteborg som man som stockholmare tänker på, utan jag har ju upplevt mitt egna lilla Göteborg. Och ja, nej, jag känner väl den andan på ett sätt. Ja, det är väl allt jag kan tyvärr säga om det, det är inte.

Intervjuare 1 [00:40:51]: Men jag tänker, är det liksom, för det här som du beskriver det att

det var liksom väldigt internt i Kortedala eller vad man ska säga och att det fanns problem, men kunde du känna också, och så hade ju du ändå då liksom ett support och såhär, men kunde du känna att det fanns liksom en anda ibland er som bodde där som också var positiv, just att ni delade den liksom?

Talare 1 [00:41:16]: Det var, jag känner faktiskt att andan som var där, det var mest att vi lite skämtade om att vi kommer från den värre delen av Göteborg, men det, det påverkade oss kanske mer som att vi var mer härdade och mer livserfarna eller något sånt. Så det var, det var inget negativt rent av att vi kom därifrån, men det var kanske inte så mycket, vi var kanske inte jätte, vi var inte stolta över att vi kom från Kortedala, men vi var stolta över att vi överlevde Kortedala, på så sätt, skulle man kunna kalla det. Men, ja.

Intervjuare 1 [00:41:58]: Mm. Mm. Men tillbaka till det här med göteborgare, tycker du att det finns någon, skulle du säga att det finns någon äkta göteborgare?

Talare 1 [00:42:07]: Nej, det är så divers, så det är väl, jag tror alla göteborgare är äkta göteborgare. Sen så kanske man, skulle man ha någon som representerar så är det väl en hamnarbetare som pratar riktigt grov göteborgska, men nej jag tror att alla göteborgare är göteborgare.

Intervjuare 1 [00:42:25]: Mm. När blir man göteborgare tänker du?

Talare 1 [00:42:27]: När man flyttar hit och känner att man inte vill sparka på gatan, det är då man är det, helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:42:36]: Mm, just det. Mm. Nu måste jag kolla här lite på min lapp, jag har frågat det mesta.

Talare 1 [00:42:43]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:42:43]: Jo, hur ser en vanlig dag ut för dig, kan du beskriva det?

Talare 1 [00:42:47]: Ja, ja, jag vaknar, förhoppningsvis, om inte jag försover mig, i tid, och åker till skolan, ibland på Johanneberg, ibland på Lindholmen, så ja, pluggar i kanske vanligtvis fem till sex timmar, sen så är jag, ger jag ut läxhjälp, och ibland jobbar jag som bartender, och tränar. Simmar, ja, kommer hem och så antingen så låser jag mig in på mitt rum och så kan jag spela tv-spel vilket är tyvärr inte det som händer oftast men det jag hade faktiskt velat mest, men annars så träffar jag kompisar och ja, hänger, och så resterande tid spenderar jag på att plugga till det jag behöver. Ja, spelar lite gitarr och försöker utveckla några hobbies.

Intervjuare 1 [00:43:44]: Som vadå?

Talare 1 [00:43:45]: Ja men spela gitarr och, ja, typ det. Lära mig lite språk, och ja, nej, läser böcker.

Intervjuare 1 [00:43:57]: Får plats ganska mycket tycker jag det låter som i?

Talare 1 [00:44:00]: Jo, det tycker de flesta faktiskt, men jag vet inte, det känns, nej jag vet inte, men jag själv tycker att jag har väldigt mycket tid på mig fortfarande, och att jag kan, jag kan spendera den tiden mycket bättre faktiskt. Jag känner att jag slösar väldigt mycket tid, även om folk tycker att jag gör mycket, men det känns inte alls som det, det är riktigt skumt. Men ja, jag försöker utnyttja tiden så mycket som möjligt. Jag vill spendera också mycket tid med familjen, för att, i och med att jag kommer ju, det blir ju närmare och närmare tills vi flyttar, hemifrån, så vill man ändå umgås, lite extra. Ja, så det är väl så en vanlig dag ser ut. Sen på helgerna ser det lite speciellt ut, man går väl ut och träffar mer kompisar mer intensivt, man går ut och festar någonstans eller man träffas och tar en bira. Ja.

Intervjuare 1 [00:44:52]: Vart går ni när ni går ut?

Talare 1 [00:44:53]: Det, vi har en, vi hade, medan vi var i gymnasiet eller sista delen av gymnasiet, när vi fick, då hade vi en bar som hette Kungsbar, det var en riktig billig bar där man kunde få öl väldigt gratis, ja gratis, väldigt billigt, så dit gick vi, men nu, nu sista halvåret så har jag träffat, pratat med mina kompisar om att jag vill verkligen hitta en bar som har, ja som har göteborgsandan, någon sån, någon lite pub som, inte Friends utan Cheers, det programmet, men något litet, något litet ställe som inte är väldigt kommersiellt utan är, som känns som hemma. Och vi letar aktivt och vill hitta nåt sånt ställe, jag har hittat, vi hittade Björn Bar i stan, som är väldigt hemtrevlig, och vi letar efter mer såna ställen, vill hitta något sånt, eget litet.

Intervjuare 1 [00:45:55]: Just det. Har ni testat Sjuans ölhall?

Talare 1 [00:45:58]: Jaja, jo.

Intervjuare 1 [00:45:58]: Ja [skrattar 00:45:58] .

Talare 1 [00:45:59]: Ja vi har varit i alla de ställena. Men vi vill hitta något sånt, något litet mysigt verkligen.

Intervjuare 1 [00:46:07]: Mm, fattar. Hoppas ni lyckas.

Talare 1 [00:46:09]: Jaja, jag tror att om vi letar igenom tillräckligt mycket så kommer vi, vi har hittat några bra kandidater, så det är bara sortera igenom.

Intervjuare 1 [00:46:16]: Jaja, just det. Går ni på klubb och sådär också eller?

Talare 1 [00:46:19]: Ja det gör vi väl lite. Men jag själv är väl inte mycket av en klubbmänniska, jag kan knappt dansa, eller ja, jag går ut och så gör jag liksom galna moves och sen så skrattar folk åt mig och så tar det slut där liksom.

Intervjuare 1 [00:46:32]: Okej [skrattar 00:46:33] .

Talare 1 [00:46:34]: Men nej, om vi går ut, om vi går och klubbar så gör vi det väldigt

spontant och ja, och det är väl mest av en sista resurs att vi bara går ut och så, väl i klubben så splittrar vi nästan alltid och träffar några andra kompisar och går våra vägar, så det, ja, det är väl, det är ett slut på en kväll är väl klubb.

Intervjuare 1 [00:46:59]: Just det. Jag blir nyfiken också på vilka tv-spel du spelar?

Talare 1 [00:47:02]: Tv-spel, ja jag har varit nörd hela mitt liv så liksom jag spelar, men jag har alltid tyckt om som böcker och tv-spel så har jag tyckt om genren fantasy, det är alltid, jag har alltid, jag har märkt att jag inte ens, jag gillar inte ens spelet i sig utan jag gillar endast storyn, historien, det är liksom, det är det enda, jag skulle kunna skippa, även filmer, jag skulle kunna skippa, jag skulle kunna ta en kapsyl med hela historien och bara käka den, ja, jag gör det endast för historierna, så spel som har bra historier, om jag, nu har det kommit ut ett bra spel som heter Subnautica, så jag gör lite reklam för det, men det är just att man är under vatten och dyker, och det har jag, det har jag fastnat på väldigt mycket.

Intervjuare 1 [00:47:51]: Mm, just det.

Talare 1 [00:47:52]: Men det är väldigt många spel, det är mer spel än vad man har tid för tyvärr, så man får, man får välja ut de bästa.

Intervjuare 1 [00:48:00]: Mm. Har du spelar såna här rollspel och sånt också?

Talare 1 [00:48:02]: Jaja, rollspel det tycker jag, men rollspel, alltså, där man spelar ensam, det gillar jag, men sen så när man spelar med kompisar så blir det oftast att man, vi gör det ju bara för skojs skull, vi är inte allvarliga spelare, så om vi spelar tillsammans så gör vi ju bara roliga karaktärer som vi kan bara göra, ja som sagt, trollerar andra spelare och ja, gör livet surt för dem. Så det är inget allvar med det, det är för att fördröja tiden med kompisar. Men det, ja, men om jag själv spelar, då kan jag bli väldigt insatt i historien. Och det, ja, jag gillar historia väldigt mycket.

Intervjuare 1 [00:48:43]: Ja, jag kan tänka mig att man blir insugen i det liksom.

Talare 1 [00:48:44]: Mm, det är verkligen, speciellt om man har hållit igång ett spel, ifall de har gjort flera spel som har lyckats, då är man ändå väldigt fast i historien, det finns ett, nu kanske ni inte är jätteinsatta i spel, men det är en polsk författare, Andrzej Sapkowski, han skrev ett par böcker, de hette på engelska Witcher, och de har fått, de blev en stor succé i, de gjordes om till spel och blev en jättestor succé, och de är verkligen jättebra, där känner jag stolthet över att vara polack verkligen. Han skrev boken, det där är polskt.

Intervjuare 1 [00:49:22]: Jaja, vad kul. Är det något annat du känner sån stolthet över?

Talare 1 [00:49:26]: Jaja, jag känner väldigt mycket, jag känner Polen är ju ett land som har, som har överlevt väldigt mycket, mycket historia, andra världskriget, första världskriget, innan det så var vi ju, vi är ju i en väldigt svår position, situation mellan två stormakter historiskt, Tyskland och Ryssland som alltid har kommit in och ätit upp oss lite, men vi, vi finns kvar, och ja, så det, jag är väldigt stolt över att vara polack, även om Polen kanske inte alltid uppskattar mig, men jag uppskattar Polen, sen så finns det dåliga grejor med Polen

även det, men allt som allt så, så känner jag mig polsk, glad över det .

Intervjuare 1 [00:50:16]: Mm. Dina föräldrar, har de ändå ett nätverk här av något slag eller?

Talare 1 [00:50:20]: Ja, de är faktiskt väldigt osociala, de har ju haft, ja haft, de har ju kompisar, men sen jag, jag känner att sen jag föddes så har de varit mest som en liten kärnfamilj och bara varit med varandra och jobbet liksom, även om de tycker om att bråka så har de ändå valt att bara vara de. Ja, innan dess så hade de väl ett större nätverk, men nu, nu, ja jag känner att jag har, med mitt egna nätverk så har jag varit tvungen att kämpa mig själv, jag har inte blivit infödd i något nätverk direkt, med kompisar.

Intervjuare 1 [00:50:54]: Mm, nej just det.

Talare 1 [00:50:54]: Har bara, jag har egentligen bara en kompis, i Sverige, för det sen i Polen är en annan grej, men i Sverige så har jag en närmaste liksom kompis som var, som är son till min pappas, till mina föräldrars kompisar, så honom, han är verkligen barndomsvän som sitter kvar, så.

Intervjuare 1 [00:51:14]: Mm. Men du sa du var katolik, eller, går du i kyrkan?

Talare 1 [00:51:16]: Mm, ja, jag går i kyrkan rätt så ofta, eller ja, en gång i veckan, vilket är rätt så ofta, så ja, men det är det jag.

Intervjuare 1 [00:51:25]: Vad betyder det liksom?

Talare 1 [00:51:26]: Alltså det är inte, jag känner inte att det är mycket av en kulturell grej eller en, inte ens personlighetskaraktär, om jag presenterar mig själv så säger jag inte tja, jag är Erik, jag är katolik.

Intervjuare 1 [00:51:38]: Nej.

Talare 1 [00:51:42]: Men nej jag gör det mest väl, jag tycker om att ha det, för mig själv liksom, det, ja jag vill ha det som en, sen om folk känner mig längre än en vecka så vet de direkt att jag är katolik, för jag nämner ju det om vi diskuterar vissa frågor, men, men jag går inte ut på gatan och säger att jag är katolik, jag känner att det, religion är en grej som ska vara för mig själv. Ja.

Intervjuare 1 [00:52:10]: Mm. Men jag tänkte också rent sådär socialt, om det har en betydelse med det nätverket på något sätt eller?

Talare 1 [00:52:13]: Jo alltså jag har ju vissa, jag har ju lite, nu på sistone har jag haft lite mer kompisar inom kyrkan liksom, men jag har aldrig, när jag var liten så tog min mamma mig på söndagsskola, så där, ja i Angered så är det väldigt mycket polacker, och de har ett väldigt, väldigt stort nätverk, alla känner varandra och de är alla i kyrkan, men jag gick i samma kyrka, och min mamma kände ju rätt många där, men jag själv, jag har glasögon, och om jag inte har glasögon på mig, vilket jag inte hade, jag tog av mig dem väldigt ofta när jag var liten, då kände jag inte igen några ansikten liksom, så för mig var alla, varje gång jag gick in i

klassrummet på söndagsskolan, även om alla kände mig, så glömde jag vem alla, ja, alltså jag visste inte vem som var vem, och även om folk fortfarande känner igen mig så har jag ingen koll på vem de är. Så jag har alltid, mitt nätverk är mest folk som jag har träffat, ja i Kortedala och sen i Mikael Elias och nu på Chalmers, och lite från lite olika hobbys emellan kanske.

Intervjuare 1 [00:53:20]: Mm. Jag kan relatera till den upplevelsen, jag har ju också glasögon [skrattar 00:53:24].

Talare 1 [00:53:25]: Ja, exakt, ja men det är viktigt, om jag går ut utan glasögon och ser folk på stan, då måste jag liksom kisa, och då känner jag att de upplever det som att jag är sur på dem för att jag går fram och kollar på dem argt, och det, det är alltid lite stressigt.

Intervjuare 1 [00:53:40]: Ja, just det, mm. Du har inte funderat på linser? [skrattar 00:53:45]

Talare 1 [00:53:45]: Jo det har jag, men jag vet inte, samtidigt som jag ogillar kanske att ha på mig glasögon alltid så är det ändå, det är lite av mig, ha på mig det här extra paret av ögon.

Intervjuare 1 [00:53:57]: Ja just det.

Talare 1 [00:53:58]: Ja, men mm.

Intervjuare 1 [00:54:00]: Ja, men du som sagt, då har vi ju pratat om det mesta här. Jag tänker om det är någonting du känner att du skulle vilja i framtiden hända i Göteborg?

Talare 1 [00:54:10]: Jag vet inte, jag har inte koll på Västlänken så bra som jag borde, men jag känner att det är en bra grej. Ja, jag tror att Göteborg är på god väg även om man kanske inte satsar lika mycket som man borde på förorterna, Kortedala, Angered, Tynnered och, och Biskopsgården, så tror jag att, ja jag vill ju se det lite mer, jag vill se det lite jämnare med klyftorna. Jag tror att det vore bra för alla. Men annars så tror jag att det rullar på fint i Göteborg, helt ärligt. Ja sen så, å min pappas vägnar så får jag väl säga att vi borde ha mer fabriker. Min pappa är ju gammal fabriksarbetare så han tycker att det är förfärligt att SKF går ner så som det gör, det flyttar bort. Jag tror, ja jag tror också att lite mer industri skulle kunna fungera bra för Göteborg, men, annars rullar det på väldigt fin.

Intervjuare 1 [00:55:13]: Ja, vad bra.

Talare 1 [00:55:14]: Jag är nöjd med helheten.

Intervjuare 1 [00:55:14]: Mm, ja. Är det någonting annat du känner att du vill lägga till eller?

Talare 1 [00:55:21]: Jag vet inte, jag är inte bra på såna spontana kommentarer alltså. Nej, det, Göteborg är en komplicerad stad med många för och nackdelar, och som sagt om jag skulle rekommendera någon att bo här, det kan jag inte, för att man får själv känna efter ifall man passar in här eller inte.

Intervjuare 1 [00:55:43]: Mm, just det. Men det är ingenting sånt där att, varför pratade vi

inte om det eller?

Talare 1 [00:55:52]: Nej, det är väl största, det känns som den största frågan i Göteborg just nu är väl integration, och den har vi täckt väldigt bra, i alla fall mina åsikter om den. Ja, det är väl det största.

Intervjuare 1 [00:56:08]: Mm, mm. Jag brukar också fråga vad som fick dig att vilja, att tacka ja till?

Talare 1 [00:56:13]: Ja, det var, ni kom i kontakt med min genom präster, så de sa, jag har alltid varit lite, de ser väl mig lite som ett ansikte utåt, har väl alltid varit det, och jag har ingenting, jag hade ingenting bättre för mig den här morgonen, och jag har alltid, jag har aldrig känt nån stigmatisering eller stress för att uttala mig offentligt, så nej, jag hade inga invändningar, och ja, det var helt neutralt för mig, och om det hjälper, så ville jag hjälpa.

Intervjuare 1 [00:56:48]: Ja, vad roligt, vi är jättegglada och tacksamma att du ville vara med. Det var kul samtal tycker jag. Då stänger jag av här nu då.

Talare 1 [00:56:53]: Ja, absolut.

Intervjuare 1 [00:56:54]: Tack ska du ha.

Talare 1 [00:56:55]: Tack så mycket.

[bandningen slutar]